

en kendelse afsagt af fuldbyrdesstaten, medmindre myndighederne finder, at der er grundlag for at afslå anmodningen, eller at udsætte anerkendelsen og fuldbyrdelsen af kendelsen, jf. artiklerne 7 og 8, der er nærmere beskrevet nedenfor.

Beslutningen om anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen om beslaglæggelse skal træffes så hurtigt som muligt og så vidt muligt inden for 24 timer efter modtagelsen af kendelsen.

Medmindre det strider mod grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdesstaten, skal denne i forbindelse med anerkendelsen og fuldbyrdelsen overholde de formkrav og procedurer, som udstedelsesstaten har angivet i kendelsen. Bestemmelsen svarer til artikel 4 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Hvis beslaglæggelseskendelsen fuldbyrdes, skal fuldbyrdesstatens kompetente myndigheder omgående orientere udstedelsesstaten herom.

Ethvert yderligere tvangsindgreb, som kendelsen kan give anledning til, skal gennemføres i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens procedureregler.

Efter [artikel 6](#) skal beslaglæggelsen af formuegodet opretholdes i fuldbyrdesstaten, indtil denne har besvaret den anmodning, som udstedelsesstaten skal fremsende i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a) eller b), jf. nedenfor. Fuldbyrdesstaten kan dog efter høring opstille betingelser med henblik på at begrænse beslaglæggelsens varighed. Forinden fuldbyrdesstaten ophæver beslaglæggelsen, skal den underrette udstedelsesstaten herom og samtidig give denne stat mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger.

I de tilfælde, hvor kendelsen om beslaglæggelse ophæves af udstedelsesstatens myndigheder, skal udstedelsesstatens myndigheder omgående underrette fuldbyrdesstaten herom. Fuldbyrdesstaten ophæver herefter foranstaltningen så hurtigt som muligt.

[Artikel 7](#) omhandler de tilfælde, hvor fuldbyrdesstaten kan afslå at anerkende eller fuldbyrde en beslaglæggelseskendelse. Det fremgår af bestemmelsen, at fuldbyrdesstaten kan afslå at anerkende eller gennemføre beslaglæggelseskendelsen, hvis den i artikel 9 omhandlede attest ikke foreligger, hvis den er mangelfuldt udfærdiget, eller hvis den er i åbenbar uoverensstemmelse med beslaglæggelseskendelsen.

Endvidere kan fuldbyrdesstaten afslå at anerkende eller gennemføre kendelsen, hvis den person, som beslaglæggelseskendelsen vedrører, nyder immunitet eller privilegier, der efter lovgivningen i fuldbyrdesstaten gør det umuligt at gennemføre kendelsen.

Anerkendelse og fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis det på baggrund af oplysningerne om de strafbare handlinger i attesten må lægges til grund, at det vil være i strid med forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem) senere at overføre bevismidlet til udstedelsesstaten eller at konfiskere formuegodet.

Endelig kan anerkendelse og fuldbyrdelse afslås, hvis den lovovertrædelse, som kendelsen vedrører, ikke udgør en strafbar handling i fuldbyrdesstaten, og lovovertrædelsen ikke er omfattet af positiv-listen i artikel 3.

I de tilfælde, hvor udstedelsesstaten ikke har fremsendt den i artikel 9 nævnte attest, kan fuldbyrdesstaten i stedet for at afslå at anerkende og fuldbyrde kendelsen fastsætte en frist, inden for hvilken attesten skal foreligge, eller hvor de manglende oplysninger i attesten skal være fremsendt. Fuldbyrdesstaten kan endvidere vælge at acceptere et dokument svarende til attesten eller give udstedelsesstaten dispensation.

Hvis fuldbyrdesstaten vil afslå at anerkende og fuldbyrde kendelsen, skal dette besluttes omgående og straks meddeles udstedelsesstaten.

I de tilfælde, hvor det i praksis er umuligt at fuldbyrde en beslaglæggelseskendelse, fordi aktivet eller bevismidlet er forsvundet, destrueret eller ikke kan lokaliseres, skal udstedelsesstaten ligeledes straks underrettes herom.

[Artikel 8](#) vedrører de tilfælde, hvor fuldbyrdesstaten kan udsætte anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen. Dette kan ske, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen vil skade igangværende efterforskning i fuldbyrdesstaten, eller hvis aktivet eller bevismidlet allerede er beslaglagt i forbindelse med en strafferetlig efterforskning. Desuden kan anerkendelse og fuldbyrdelse udsættes, hvis aktivet eller bevismidlet er beslaglagt med henblik på konfiskation, og det pågældende aktiv allerede er omfattet af en beslutning om arrest eller lignende, når beslutningen om arrest eller lignende har fortrinsret efter national ret frem for en efterfølgende national kendelse om beslaglæggelse i forbindelse med en straffesag.

Udstedelsesstaten skal straks underrettes om en beslutning om at udsætte anerkendelsen og fuldbyrdelsen af kendelsen samt grundelsen herfor og den forventede varighed af udsættelsen. Fuldbyrdesstaten skal sørge for straks at fuldbyrde kendelsen, når der ikke længere er grundlag for at udsætte anerkendelse og fuldbyrdelse.

Fuldbyrdesstaten skal underrette udstedelsesstaten om enhver anden rådighedsbegrænsende foranstaltning, som formuegodet måtte blive underlagt.